

det er det, vi diskuterer i dag, det er det, der er relevant.

Jens Heimbürger (KF):

Da den konservative ordfører, fru Gitte Seeberg, ikke har mulighed for at være til stede her i salen i dag, skal jeg på hendes vegne redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning til de fremlagte forslag.

Som det fremgår af forslagene, drejer det sig om en justering af den grønne afgiftspakke for erhvervslivet, som blev vedtaget her i Folketinget i 1995. Pakken har nu været evalueret af et udvalg under Finansministeriet, og lovforslagene er, som det fremgår, en følge heraf.

Da afgiftspakken blev indført i 1995, tog Det Konservative Folkeparti stærkt afstand fra pakken, en helt urimelig afgiftspakke med et stærkt konkurrenceforvridende element, for ikke at tale om de administrative byrder forbundet med forslaget. Her fik dansk erhvervsliv at føle, hvilken politik virksomhederne udsættes for, når man slipper regeringen løs sammen med venstrefløjen. Magen til omfordeling skal man lede længe efter. Tænk blot på hotel- og restaurationsbranchen, som er stærkt belastet på konkurrenceevnen i dag.

Pakken har været revideret mange gange siden. Vi pegede på u hensigtsmæssighederne dengang; det gør vi igen. Det fremlagte forslag er igen en ny gang omfordeling. Forslaget indeholder gode ting, såsom foreslåede ændringer af proceslisten, der kan lempe nogle virksomheders arbejdsbyrde. Der lempes også lidt på rumvarmeafgiften, og det hilser vi da også velkommen. Men der ændres ikke grundlæggende på rumvarmeafgiften, som er en meget belastende afgift.

Energiministeren foreslår at oprette nye puljer. Det er vi imod. Man foreslår fjernelse af grundfradraget; det er da fornuftigt nok. Sådan er forslaget generelt skruet sammen; der er surt, og der er sødt.

Men selve grundfinansieringen af regeringens forslag, nemlig ændringerne i ATP-loven, hvor arbejdsgivernes refusion nedsættes med 270 mio. kr., er helt uacceptabel. Vi har noteret os, at elementerne har været diskuteret mellem erhvervsministeren og industriens udviklingsgruppe, og det er da også muligt, at denne gruppe kan støtte elementer i de fire forslag. Vi er ikke desto mindre overbeviste om, at alle helst så hele CO₂-komplekset afskaffet.

Det gør Det Konservative Folkeparti i al fald, og som det fremgår, kan vi ikke støtte forslaget.

Anni Svanholt (SF):

I SF var vi meget glade i 1995, da det lykkedes at få indført grønne afgifter for erhvervslivet, for det var jo en rigtig gammel SF-mærkesag. Evalueringen af de grønne afgifter viser jo også, at det her virker. Det virker med 3,8 pct.s CO₂-reduktion. Det var jo ikke helt det, der blev målsat, men det er alligevel ret tæt på, og der er en lang række sidegevinster derudover.

Men systemet, der blev indført, var ikke helt efter SF's hoved. Vi var enige i de anbefalinger, der kom fra Dithmerudvalget, som foreslog en generel CO₂-afgift, og selve afgiften er altså blevet for lavt sat. Det basale princip skal selvfølgelig være, når vi taler om grønne afgifter, at der lægges afgift på forurening og ressourceforbrug, så de største forurenere får de største byrder.

Men når vi ser her på evalueringen og i øvrigt ser, hvilke gode resultater man kan finde rundt omkring, ja, så er det jo glædeligt, at netop CO₂-afgiften og tilskud til energibesparelser har været anledning til at iværksætte gode projekter rundtomkring i virksomheder med energiledelse. Man kunne f.eks. i bladet Industrien den 8. februar 1999 læse: »Energiledelse giver konkurrencefordel«. Det handlede om, at energibevindst ledelse har givet millionbesparelser hos R. Færch i Holstebro. Salgs- og marketingdirektør Ole Gade udtaler til bladet: »Der er hård konkurrence på det europæiske marked, og derfor er det et vigtigt konkurrenceparameter at være bevidst om miljøet og være parat til at begrænse energiforbruget. Det er et stærkt signal at sende til vores kunder.«

Det lyder jo godt, så al den snak om, at der ikke er nogen konkurrencefordel – nej, tværtimod, der er jo en konkurrencefordel ved at satse på miljøet og energibesparelser, fordi man får optimeret sine processer i det hele taget og også sparer penge. Det er altså to fluer med ét smæk.

Nu ligger der så forslag til justering. Ja, i SF har vi ønsket os faktisk en større justering, end der her ligger til behandling i dag, så der blev skabt et enklere system og også en større miljøeffekt. Det system, som blev indført, var jo altså ikke lige efter SF's hoved, og vi synes, at det er blevet for indviklet, og at der er mange undtagelser, og at der er stor risiko for tilskuds-